

Mythologia, Venise, 1567 - X [26] : De Tartaro

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[26\] : De Tartaro](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 11 : De Tartaro](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[26\] : Du Tartare](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[26\] : Du Tartare](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [26] : De Tartaro, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/974>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 293r°-293v°

Du monde

Toponymes [Tartare \(zone géographique/territoire\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

De Pareis.

A T verò Pareas crediderunt antiqui deas esse potentissimas, quoniam omnia quæ nascentur, vel fierent, sita essent sub harum potestate; quas Iouis & Themidis filias putarunt, quoniam vel singulis animabus Deus pro prioris vita meritis corpora & fortunam traderet, ut sentiebant Pythagorici; vel quia singulis pro dignitate diuina sapientia premia vel penas imparsiret: cuiusce diuisioe cum easum præsciognosceret, omnia fato vel à Pareis gubernari crediderunt: quare sapientiores omnia diuina prouidentia gubernari per ignotas hominibus causas demonstrantes, ea de Pareis tradidicerunt.

De indicibus inferorum.

N E Q V E vero in hac vita solum, sed etiam post mortem singulos à Deo pro dignitate vel bona vel mala obtinere, atque nihil omnino sine Dei cura perfici, indices apud inferos post mortem statuerunt, qui singulorum peccata diligentissime iudicarent. neque enim conueniebat ut animæ vel in corpora pro meritis mitterentur, vel post mortem præmia consequerentur, nisi fuissent prius iudicatae: quare huic iudicio tres prædicti sunt, qui quoniam omnia sceleræ vel sanabilia erant, vel insanabilia; sanabiles quidem animæ in certum locum, donec maculæ contractæ ex humanis forribus expurgarentur, deduci iubebant. quæ verò insanabilis vlera ex humanarum rerum contagione contraxissent, illæ in profundissimum tartarum deuiciabantur. at quæ pte sancteque vixissent per summam innocentiam, quæque ab omni forde humana procul abesse forent iudicatae, illæ in loca cum ob fertilitatem terum omnium, tum ob temperiem coeli perpetuam suauissima deducebantur. His igitur rebus antiqui nos horribiliter ad probitatem quoniam si quis dum viuit penas suorum scelerum deuiteret, at certè post mortem supplicium deuitare non poterit.

De Esmeribus.

V E R V M ne quis sua fragitia se occultaturum esse speraret, additæ sunt ministri & tortores his iudicibus acres & formidabiles furæ, quæ nonnulli Erinnys appellant: quæ conscientiæ stimulos esse diximus, cum ex iis parentibus, quibus traditum est, narræ dicantur. Nullus enim grauior est tortor, aut magis infestus testis, quam sic sua cuiusq; sententia. atque, ut summam dicam, perhæc significare voluerūt antiqui soli viro bono omnia esse tutæ, solamque integritatem & innocentiam homines intrepidos ad omnes fortune mutationes perducere. quippe cum vel hæc, vel nou valde his dissimilia, de imputis hominibus sint expectanda.

De Tartaro.

A N I M A E igitur sceleratorum multis grauissimisq; vitiis contaminatae per hos tortores à iudicibus cognitæ, prædictæ furæ in tartarum deducendæ tradiebantur; cum is locus esset penitus luce omnino catens, multisq; plenus perturbationibus, vnde non dabatur amplius redditus, quæ quidem

Eccc præcess

præcepta fabularum, nihil propè diffentiunt à veris Christianz religionis institutis: nisi quod illi sub fabulosis hæc occultarūt, quæ nos habemus aperte & manifesta.

De Hecate.

CVM vellent autem demonstrare omnibus necessario esse moriendum, neque posse quenquam Dei voluntatem effugere, aut ab eo statutum diem præterire, Hecaten Iouis filiam & Alberiz hæcerunt esse; que credebatur vis esse per alia descendens & occulte agens diuinitus in corpora hæc inferiora, ab iis qui Iouem omnia regere putarunt, & omnibus moderari, unde omnia proficiucerentur. quamois alii fatorum cuiusque esse ordinem ac vim existimarent, quæ diuinitus in corpora mortalia funderetur; quam, cù nulli esset cogita, Noctis filiam crediderunt.

De Somno.

E N I M V E R O ne obliuisceremur Somnum morti esse simillimum, atque omnis quæ dormiunt interire etiam aliquando solere, Somnum Deum esse antiqui trædiderunt Mortis fratrem: atque Somnus ille fuzissimus dicitur, qui morti sit perquam similius. non enim solum ad recuperandas vires à Deo hunc datum esse animalibus dixerunt sapientes, sed etiam ut admoneveremur quotidie quod mortuorum sumus imagines.

De Proserpina.

A D explicandam vero semen plantarumq; omnium naturam Proserplaz figmenta antiqui introduxerunt; que sex menses esset sub terra, & totidem supra terram. Sic enim diffundi virtutem plantarum, sex mentes in ramos ob frigus subterraneum significabant, cum ab hyemis frigore superiore & circuante virtus earundem plantarum intra terram incedatur. nam sic natura suas vires omnibus animalibus, naturalibusq; corporibus impetrat, vt alterne exerceant. quippe cum dies etiam negotiis agendis, nox quietis causa concessa sit.

De Lune.

L V N A E naturam præterea viresq; explicantes illam filiam Hyperionis sive solis dixerunt, quia cum corpus sit diaphanes, tanquam speculum lumen à sole acceptum rursus in terras ad nos transfundit. atque eadem de causa solis soror etiam dicta est. per currum celeritatem motus proprii indicarūt. ad exprimendam naturam, quia semper vel maior vel minor quotidie fieret, variorum colorum vestes illi tribuerunt. ad explicandas vires, hanc eandem marem & sceminam dixerunt, quia vt scamina, humorē p̄z beat utilem soli mantuum nutrimento, atque eadem calorem unā sensim infundat, qui plurimum conserat ad incrementum: nam sine hoc ipso calore inutilis ciuius opera esset omnino putanda, vt autem quantum possit manifellum sit, argumento sunt es, quæ pertinent ad partus prægnantium animalium; quæ vim

Luna.